

سیاستمداران

دور جدید مذاکرات آتش‌بس

سخنگوی جنبش مقاومت اسلامی فلسطین (حماس) خبر داد که دور جدیدی از مذاکرات آتش‌بس در نوار غزه آغاز شده است. «حازم قاسم» با اعلام این خبر افزود که جنبش حماس در این مذاکرات به‌طور کاملاً مسئولانه و مثبت عمل می‌کند. وی با اشاره به اینکه «آدم بوهرل» فرستاده ویژه آمریکا در امور آسرا نیز در این مذاکرات حضور دارد، ادامه داد: «امیدواریم که این دور از مذاکرات پیشرفت ملموسی به سمت هر مرحله دوم داشته باشد تا مقدمه‌ای برای توقف تجاوزها، خروج اشغالگران از نوار غزه و انجام توافق برای تبادل آسرا باشد». از سوی دیگر، «عبداللطیف القانون» از دیگر اعضای جنبش حماس گفت که رژیم صهیونیستی به توافق آتش‌بس پایبند نبود و این در تضاد با خواست و اراده بین‌المللی و تلاش واسطه‌ها برای تثبیت توافق و پایان جنگ است. وی افزود که جنبش حماس در راستای ملزم کردن رژیم صهیونیستی به توافق و تحقق مطالبات ملت فلسطین، در تمام مراحل مذاکرات انعطاف نشان داد و رفتار مثبت داشت.

اسرائیل در جنوب سوریه می‌ماند

وزیر جنگ رژیم صهیونیستی، رئیس موقت سوریه را تهدید کرد و گفت اسرائیل هر روز او را از ارتفاعات جبل الشیخ زیر نظر دارد و بر تهدید این رژیم بر حضور در منطقه‌ای در جنوب سوریه که آن را «منطقه امنیتی» توصیف کرد، تأکید کرد. اسرائیل کانس، وزیر جنگ رژیم صهیونیستی در جریان حضور در منطقه اشغالی جبل الشیخ واقع در ۴۰ کیلومتری دمشق، بار دیگر به «احمد الشرع» رئیس موقت سوریه حمله کرد و در اظهاراتی مداخله‌جویانه گفت: «هر صبح که الجولانی چشماتش را در کاخ ریاست جمهوری در دمشق باز می‌کند، ارتش اسرائیل را می‌بیند که او را از ارتفاعات جبل الشیخ زیر نظر دارد. به یاد می‌آورد که ما اینجا و در همه مناطق امنیتی در جنوب سوریه هستیم تا ساکنان جولان و الجلیل در برابر هرگونه تهدیدی از سوی او و دوستانش حفاظت کنیم». پیشتر هم وزیر جنگ رژیم صهیونیستی با حمله به مقامات جدید در دولت موقت سوریه از جمله الجولانی، گفته بود تا آنجا که او اعتمادی ندارد و برای حفاظت از امنیت خود، پویاگاه نظامی جدید در «جبل الشیخ» سوریه احداث کرده است.

ممنوعیت تردد کشتی‌های اسرائیلی

سخنگوی نیروهای مسلح یمن بامداد چهارشنبه گفت که بار دیگر مانع تردد کشتی‌های مرتبط با رژیم صهیونیستی از دریاهای سرخ، عرب و تنگه باب‌المندب می‌شوند. سرتیپ «یحیی سریع» سخنگوی نیروهای مسلح یمن از اجرای دوباره ممنوعیت تردد کشتی‌های مرتبط با رژیم صهیونیستی توسط این کشور خبر داد. سریع طی بیانیهای ویدئویی گفت: «تصمیم گرفته‌ایم ممنوعیت تردد کشتی‌های اسرائیلی در دریای سرخ، دریای عرب و تنگه باب‌المندب را از سر بگیریم». شبکه «المسیره» به نقل از وی گزارش داد: «این ممنوعیت تا باز شدن گذرگاه‌های نوار غزه و ورود مواد غذایی و دارویی به این باریکه [توسط رژیم صهیونیستی] ادامه خواهد داشت». این مقام نظامی یمن با بیان اینکه این ممنوعیت از هم‌اکنون اجرایی است، توضیح داد: «هر کشتی اسرائیلی که بخواهد این ممنوعیت را زیر پا بگذارد، در منطقه عملیاتی اعلام‌شده هدف قرار خواهد گرفت». سریع همچنین افزود: «ما به مردم هدایت قدم فلسطین در نوار غزه و کرانه‌باختری درود می‌فرستیم و تأکید می‌کنیم که در کنار مقاومت دلیرانه فلسطینی‌ها ایستاده‌ایم».

بالایی قرار نداشت. کوتکین می‌گوید: «گورباچوف وارد رهبری شد چون ک‌گ‌ب نسبت به خط مشی اتحادیه جماهیر شوروی و توانایی‌های این کشور در مقابل آمریکا نگرانی داشت. آنها نیاز به تجدیدنظر و سازماندی دوباره داشتند. آنها نیاز داشتند یک قدم به عقب بروند تا آسیب‌پذیری‌های خود را کاهش دهند. فهرست تعهدات آنها فراتر از توانایی‌ها رفته بود. بیش از حد توان از خود کار کشیدند. آنها مردان سخت‌کوش رژیم‌اند که این کار را انجام دادند. پس این افراد وجود دارند.» به گفته کوتکین، ترامپ با تمام رهبران قوی و رهبرانی که تظاهر به قوی بودن می‌کنند نقش پلیس خوب را بازی می‌کند و او سپس کارکنان خود را دارد که با آنها نقش پلیس بد را بازی کنند. او با تمام متحدان ما، متحدانی که با آنها توافق‌نامه داریم، نقش پلیس بد را بازی می‌کند و کارکنانش نقش پلیس خوب را بازی می‌کنند.

کوتکین معتقد است که این موضوع برای ترامپ مثل مسابقه کشتی حرفه‌ای سرگرم‌کننده است. این یک برنامه تلویزیونی است. دوج سرپال «کارآموز» است (سرپالی که در آن دونالد ترامپ به‌عنوان مجری به‌همراه ۳ فرزندش مهارت‌های تجاری گروهی از رقابت‌کنندگان را قضاوت می‌کرد) که حالا ماسک به جای ترامپ نشسته و کارمندان دولت را اخراج می‌کنند. «تا اواخر این!» (یکی از حملات معروف ترامپ که در آخر برنامه کارآموز به رقابت‌کننده اخراجی (این نسخه‌ای از دولت است با محوریت چرخش خبر و توجه‌محور که ترامپ‌محور است).

دیدگاه چین از مشاره اوکراین، روسیه و آمریکا

چین یک کشور شگفت‌انگیز است. یک تمدن کامل. پیشرفت‌های آن‌ها تحسین‌برانگیز است. کوتکین می‌گوید: «آنها از حدود سال ۱۸۰۰ به‌مدت ۱۷۰ سال شکست بدی خوردند. این موضوع با ظهور آمریکا به عنوان ابرقدرت تلاقی پیدا کرد. چینی‌ها در کنار هند بزرگترین اقتصاد جهان بودند و قطعاً به خود به‌عنوان مهم‌ترین کشور جهان نگاه می‌کردند و دلایل خوبی برای این کار داشتند.» سپس اروپایی‌ها وارد شدند: بریتانیایی‌ها هند را تصرف کردند. هیچ‌کس هیچ‌وقت تلاش نکرد چین را تصرف کند اما چین از سوی امپریالیست‌ها هواره مورد حمله قرار گرفت. آمریکا در آن جهان خیزش پیدا کرد و چین دوباره در اواخر ۱۹۷۰ به‌ویژه در ۱۹۹۰ و ۲۰۰۰ ظهور پیدا کرد. حالا برای اولین بار در تاریخ ثبت‌شده، چین و آمریکا هم‌زمان با یکدیگر قدرتمند شده‌اند. در دوران هزاره که چین قدرتمندترین کشور جهان بود، آمریکایی وجود نداشت. زمانی که آمریکا پیدا شد، ۱۳ مستعمره در سواحل شرقی آمریکا (مستعمرات نوپای انگلستان) و ۳ میلیون نفر در قرن ۱۸، چین ۳۰۰ میلیون نفر جمعیت داشت و بزرگترین اقتصاد جهان بود.

امروز یک نظم جهانی مبتنی بر آمریکا وجود دارد و چین دوباره ظهور پیدا کرده اما این اولین بار است که چین در نظم جهانی مبتنی بر آمریکا قرار گرفته. کوتکین می‌گوید: «حالا، چین از این موضوع خوشش نمی‌آید و آنها به نوعی رفتار خواهند کرد تا با زور با این موضوع مقابله کنند و نظم جهانی را تشکیل دهند.» نظمی که نه بر اساس منافع آمریکا، جایی که چین یک شریک کوچک است بلکه بر اساس منافع چین. «چین می‌خواهد اول نظم بهره‌برری آمریکا را از شرق آسیا خارج کند. اگر چینی‌ها نظم بهره‌برری آمریکا را شکست دهند، مسیر آینده آنها برای راه ادامه‌دار چیست و چه کسی از منابع جهانی دفاع می‌کند که رفا، تجارت جهانی و امنیت تمام کشورها به آن بستگی دارد؟ کوتکین می‌گوید: «این جهانی است که در حال حاضر در آن هستیم و آنها به ترامپ نگاه می‌کنند و هیچ ایده‌ای ندارند که اتفاق بعدی چه خواهد بود. آنها نمی‌دانند؛ آنها به‌خاطر ترامپ بی‌ثبات شده‌اند. به یاد داشته باشید، پوتین فکر می‌کرد ترامپ در دور اول ریاست جمهوری اش همه چیز را برای روسیه فراهم خواهد کرد اما ترامپ در قبال روسیه سخت‌گیرانه‌تر از او با ما عمل کرد.»

کوتکین درباره تأثیر رفتارهای آمریکا با اوکراین بر روابط چین و تایوان می‌گوید: «چین سال‌هاست که پای خود را روی گلولی تایوان گذاشته است: جنگ اطلاعاتی، رزمایش محاصره تایوان حتی همین الان، قطع کابل‌های برق اطراف تایوان. در حال حاضر فقط ۱۴ کابل هستند که تایوان را به شبکه جهانی متصل می‌کنند و می‌توان آنها را قطع کرد و تنها گزینه شما استرالینک ایلان ماسک خواهد بود.» تصمیم‌گیری در چین برعهده یک مرد است. یک نفر تصمیم‌های ۱۰۰ هزار میلیارد دلاری می‌گیرد. شی جین‌پینگ رهبری گنگ است که خود واقعی اش را نشان نمی‌دهد و حرف بیهوده نمی‌زند. کوتکین می‌گوید: «زمانی که از متحدان اروپایی می‌پرسیم: اگر زمانی که یک درگیری در ایندیوپاسیفیک با حضور آمریکا و چین باشد، آیا آنها به کمک ما می‌آیند؟ پاسخ آنها «شاید آره شاید نه» بوده است. این تازه دوران پایدن بود.»

حالا اوکراین معلوم نیست که چه میزان از اراضی خود را از دست می‌دهد. اما مرشایمر معتقد است که اوکراین چاره‌ای جز آن ندارد. او می‌گوید که اوکراین نمی‌تواند تضمین امنیتی داشته باشد چون این امر عملاً به معنای عضویت در ناتوست. مرشایمر در گفت‌وگو با آیزاک چوتنیر خبرنگار نیویورکر می‌گوید که فکر نمی‌کند پوتین پس از پایان این جنگ در فکر حملات بعدی به اوکراین باشد. اما باز هم نمی‌توان آن را قطعیت گفت. بایسن رئیس جمهوری بود که بیشترین کمک‌های نظامی را به اوکراین کرد. به اعتقاد مرشایمر بایدن از همه جنگ‌طلب‌تر بود و همین باعث شد پس از ۱۳ ماه روی کار آمدن جنگ آغاز شد. ممکن است بگویید که عضویت اوکراین در ناتو لزوماً می‌تواند تهدیدی برای روسیه نباشد. اما پوتین از سال ۲۰۰۸ که برای اولین بار عضویت اوکراین در ناتو مطرح شد به‌وضوح اعلام کرد که این امر یک تهدید موجودیتی برای روسیه است و هیچ‌وقت اجازه چنین توافقی را نخواهد داد. پس از سال ۲۰۱۴ آمریکا و متحدان اروپایی برای اوکرائینی‌ها سلاح فرستادند و سرپازان آن را آموزش دادند. اوکراین ۲۰۲۱ بسیار قوی‌تر از اوکراین ۲۰۱۴ است که همین تهدیدی برای روسیه است.

استیون کوتکین تاریخ‌نگار:

روسی‌ها در یک طرف، مخالفان حامی دموکراسی را دارند که از سوی الکسی ناولنی جان گرفته‌اند. میزان اثرگذاری ناولنی را نمی‌توان انکار کرد اما تعداد حامیان او کم است و تمایل رژیم برای از بین بردن آن‌ها بی‌پایان. کوتکین می‌گوید: «افراد بسیاری حامی رژیم‌اند، که هیچ اهمیتی به اوکراین نمی‌دهند. آنها فکر می‌کنند روسیه در مسیر شکست قرار دارد؛ اینکه شکاف بین روسیه و غرب بر سر این جنگ به جای باریک‌تر شدن به سمت عریض‌تر شدن می‌رود؛ اینکه روسیه آینده خود را به‌وام گذاشته است؛ اینکه اقتصاد نظامی شده روسیه پایدار نیست؛ نظام بانکی اساساً داستان تخیلی است چون وام‌های بزرگی را در اختیار صنایع نظامی گذاشته‌اند که هیچ‌وقت قرار نیست پول خود را پس بگیرند. در حوزه اقتصاد غیرنظامی هیچ سرمایه‌گذاری نشده است. بنابراین روسیه در مسیر شکست خورده منافع ملی گرایانه خود قرار دارد.»

آنها کسانی هستند که می‌خواهند جنگ پایان یابد و روابط با اروپا نزدیکتر شود. کوتکین می‌گوید: «روسیه هیچ‌وقت بدون رابطه عمیق و چندلایه با اروپا موفق نبوده است.» آنها معتقدند که این کار به نفع روسیه است. او می‌گوید آنها افرادی هستند که ما «فراریان داخلی» می‌نامیم. آنها بخش مهمی از نهاد امنیتی و نظامی را تشکیل می‌دهند ولی قرار نیست در شرایطی که هیچ چیزی برای ارائه ندارد نظر متفاوتی ارائه دهند. هیچ برنامه‌ای برای رفع تحریم وجود ندارد. هیچ برنامه‌ای برای تبعید یا تبعید محافطت‌شده یا دولت در تبعید به آنها پیشنهاد نشده است. هیچ چیزی جز حمایت از پوتین یا گلوله‌ای پشت گردن پیشنهاد نشده است.

کوتکین می‌گوید: «ک‌گ‌ب گورباچف را به قدرت رساند.» او در استان استاوروپول یک آپاراتچیک بود و بوری اندروپوف برای رسیدن به مسکو نقشه کشید اگر چه کشاورزی در استان استاوروپول لزوماً در سطح

چه می‌خواهد؟

جمهور آمریکا در قبال کی‌یف

نیاز ندارند چون نمی‌توانند در میدان جنگ مقابل ضدهوایی‌های روسیه بجنگند. اوکراین به ۵۰۰ هزار نفر، ۱۸ تا ۲۴ ساله، نیاز دارند». هیچ کشوری حاضر نیست که سربازان خود را برای اوکراین بفرستد. از سوی دیگر با اینکه جامعه روسیه ممکن است بخواهند جنگ تمام شود اما پوتین حاضر است تا هر زمانی که طول بکشد به جنگ ادامه دهد.

این جنگ چگونه تمام می‌شود؟

به‌گفته کوتکین جنگ از زمان کاترین بزرگ شروع شده؛ سال ۱۷۸۳ که روسیه را فتح کرد. ما در وسط این مسیر طولانی قرار داریم. سناریوی تمام شدن جنگ برای غرب چه بود؟ اینکه اوکراین برخی از اراضی خود را پس می‌گیرد و روسیه تسلیم می‌شود و اوکراین پیروز جنگ خواهد شد. مشکل اصلی، این تفکر است که اوکراین در میدان جنگ برنده خواهد شد به‌جای اینکه با فشار سیاسی، آتش‌بسی که می‌توانست به نفع اوکراین باشد را به‌دست آورد. به گفته کوتکین این برای آمریکا بدان معنی بود که اوکرائینی‌ها می‌توانند از حاکمیت خود دفاع کنند همانطور که از کی‌یف دفاع کردند و می‌شود در بازسازی اوکراین سرمایه‌گذاری کرد و می‌توان همان مسیری که در کره جنوبی پس از جنگ کره طی شده را طی کنند. کوتکین می‌گوید: «ما چرا از اول همین بود. الان هم همین است.» کوتکین این را یک نتیجه خوب برای اوکراین می‌داند. نتیجه بد این است که اوکراین حاکمیت خود را از دست بدهد؛ الحاق اراضی اشغالی را که روسیه کنترل می‌کند و حتی فراتر از آن به رسمیت شناخته‌شود. پس اوکراین مجبور می‌شود برای بزرگی ارتش خود محدودیت بگذارد و بی‌دفاع شود. علاوه بر آن در این شرایط نمی‌تواند به یک ائتلاف امنیتی بین‌المللی بپیوندد یا هرگونه ائتلاف امنیتی را تشکیل دهد. این محدودیت‌ها بر حاکمیت اوکراین منجر به تسلیم می‌شود. کوتکین می‌گوید: «این صلح نیست؛ این زانو زدن برای صلح است، به همین دلیل است که پوتین حالا «تمایل به مذاکره» دارد.»

آتش‌بس مطلوب این بود که اوکراین هیچ محدودیتی برای ارتش خود اعمال نکند تا اگر جنگ دوباره آغاز شود بتواند از خود دفاع کند و اگر برای عضویت به هر سازمانی شرایط لازم را داشته باشد، به آن بپیوندد. اما کوتکین می‌گوید که به هیچ عنوان به این هدف نزدیک نشده‌ایم.

آمریکا از فشارهای قابل توجهی در میدان جنگ استفاده کرد که شامل نه‌تتها دفاع در اراضی تحت اشغال روسیه بلکه صدور اجازه حملات دوربرد به اراضی روسیه بود. بایسن باوجود تحریم‌های شدیدی که علیه روسیه وضع

